imprimé sur www.torah-box.com/torah-pdf

הרואה כתם · יש לאסור שמא שמעה לרבים · דומה מאי מהדר לאפוקי הא כמה מקוואות פ' בא סימן ודם הגדה בדיני כתמים וליפרוך מיניה ולא שייך לשטוי עליה לא הרגשה עד ולא הרגשה שמע ואומר הרי"ד דמדיני כתמים ליכא למפרך דהייט יסלין להעמיד שיש זמן מרובה משעת הכנסת ואומר הרגשה ולא אדעתה אבל בשמעתין פריך מכתמים דבבשרה דלין רגילות לשהות כתם בבשר בלא דעתה שלא ייבש ויפול מיהו בריימה דג' ספקות דמייתי לקמן פריך מחלוקה כמו שנפרש בהיא וי"ל דמשמע דזמן מועט היה עם דומית דבשר ומשמי דמזמן לרוק הוה ואומר הרגשה ולא אדעתה לא ממי כיון דרוב ימיה ממאים יש לחוש:

איבור הרגשת שמע אמי · וא"ת אמאי לא נקט הרגשת מי רגלים כמו לעיל ואע"פ שלא הטילה כדאמר בריש מכילתין הא"ל בכסבור הרגשת מי רגלים הוא וי"ל דהכא זמן מועט בין המשמש למליאת הדם וסיהה יודעת אם הרגיש במי רגלים אבל לעיל בין פקידה לפקידה יש זמן ארוך והרבה פעמים יש הרגשת מי רגלים ביניהם:

ובמגעות ובהיסטות הלך אחר הרוב · פ"ה אשה שאין לה וסת ורגילה לראות תדיר ובודקת עצמה תמיד וכל זמן שלא בדקה עצמה מחזקת עצמה בטומאה הלכך אם רוב ימיה היא טמאה והוא הימה שזו התחרת לא מציא בשום מקום דהא אשה שיש לה וסת דיה שעתה וטומאה דמעת לעת אינה אלא באין לה וסת ולא מפקידה לפקידה ואפי' ברואה וכ"ש הכא דאין כאן אלא כתם ואין לחלק בין ברואה מדיל בין שאינה רואה תדיר וברואה דקאי אמגעת על חלוקה (ספק טמא ספק טהור) וקאמר דאם * אחרי מציאת הכתם רוב ימיה טמאין טמאה ואף על גב דעברה בשוק של טבחים ולא אמרינן לא מגופה אתא על בשרה לגמרא:

אמר מר על בשרה כו' · ולכאורה פריך מינה לשמואל והא דלא פריך מינה בריש אלא פריך ממגעות והיסטות דסיפא בריש משום דפשוט הוא יותר אבל ריש מיבעי ליה לתרוצי בריש והדר פריך מינה: **על** בשרה ודאי מגופה אתאי · וא"ת מאי שנא דלקמן בשמעתין גבי לבשה שלשה חלוקות ועברה בשוק של טבחים הוא אפילו בתחתון ולא אמרינן לא איכא דמעלמא אתאי אלא דאמרינן ה"ל לגמרא דכתם לא מצינו דבר לאקשויי משום דאיכא מזמן מרובה יצא הכתם מגופה ואיכא ארגישה ושכחה לשיך פריך לית סבל הכי מתניתין שיבא מסכת הדם מזמן קרוב ואי ארגישה היתה יודעת וכן מכתם שנמצא על בשרה מזמן קרוב בא הוי מזמן רחוק אתא אין דרך כתם להתקיים על בשרה כי הוא משבידה · אף על גב דבמגעות והיסטות דפריך מיהא דהיינו שנמצא הכתם על החלוקה בשום מקום דרוב ימיה מטמאים בין כך ובין כך מהרה ושמואל נמי הכי אמר מר יוסי לקמן כהיה תמיה דפריך הכא אפי' מר' יוסי דע"כ לא פליג ר' יוסי אלא משום דאין דרך דם המקור לצאת עם מי רגלים · אבל עומדת וישבת בלא מי רגלים ממאה אע"ג דלא ארגישה דאי בלא מי רגלים ממדר' יוסי דאפי' מר' יוסי דאמר לשמעתן בלא מי רגלים לחדייקן כתו דרבי יוסי דהנא כה דהיתיבא הלכתא כיתיה: כמשוך מסאאפי' בכל שהוא דאי ממאכלת מגופא לא דמה משוך שבל מתחר בי ליבא כגרים · תחר דני מפרש לה בשילטי פירקין: רוב ימיה מטמאין · פרש"י אין לה וסת ותדילה תדיר לראות וקשה לפירושו אמאי דיא בחוקת מטמאת הלא אפי' בודאי ראתה לא מטמאין אלא מדה לעת אשה שאין לה וסת והיכא שלא ראתה משמעה דלא מקרינן לה בדאה · ונראה לפרש דקאי על חלוקה ספק טמא מחדר ומפרש לה בסמוך שעברה בשוק של מבחים ומחדר דקאמר מיירי בעלה אבל לאחרות אי רוב ימיה מטמאה אמרינן דמטמאה אתא דאם אירעה דמעלמא אתאי אע"ג חלוקה אבעי לבשה ג' חלוקין תברה בשוק של מבחים תלה אתי' בתחתון ולא אמרינן אעלמא אבעי ליה לאישתכוחי משום דיימנין דמנכרת שני חלוקין העליונים אבל כולם אינה תגילה לתגביה משום שלא יראה בשורה: **קתני** מיהא על בשרה: מיל"ל לאישתכוחי אלא משום דפריך תחילה מסיפא דשיבא

*) [כמי ל"ל ממאים]

מוסף רש"י שמטמאה בפנים כבחרץ. מפסר שיצא מן המקור לפרחזור והעמידו טומאה מיד היא מטמאין, משא"כ כזב וכעל קרי דאין מטמאין עד שיצא טומאתן לחוץ (לעיל כא:). בשפיר. עור הולד קודם שנגלו נמוכו נדיים ונגעות ובגד (שם). צרכיה. מעילה מיס (לעיל יד:). עומדת טמאה. דכיון דדמקוה היא, הדור מי רגלים לנקוה ותיימי דם, והכי מפקיק הכתם (לקמן נט:). ראם ישבת טהורה. דממקום מי רגלים הוא בא ואין טמא אלא דם המקור (שם). נמצא על שלו. דם על המפה שקנת בה מפר מעשים (שבועות יח.) ואפילו לאחר זמן, שבשה לאחר בעילה זמן מרוב קיעות, בידוע שהיה דם בשעת מעשים (לעיל יד:). טמאין. שמיסס טומאת שבעה, כדין בועל נדה, מדכתיב (ויקרא טו) ואם נדתה עליו (שם) היא מעשה נדה והוא מעשה בועל נדה, דולדי לאחה דם קודם בעילה אי בשעת בעילה מעשים (שבועות שם) שאין דרך הבעל לאחת ממנו דם (יומא ו.). וחייבין בקרבן. שמיסס (שבועות שם) ולדי בשעת מעשים היה ובועל נדה בשוגג הוה וחייבים שמי מעלות (כריתות יח:). אותיות. מיד לאחר בעילה (לעיל יד.) לשון יומי הוא, כלומר לאחר מעשים (כריתות שם) שקנת בפרשה ילאת הבעם מיד, ולדי (יומא ו.). נמצא על שלה לאחר זמן. כלומר שבראיתה דבעלה (שם) לאחר לוחות (לעיל יד.) נמצאת מתחת שיבת ומיד מוחלת תחת היא לאחר לא לאחרים (שם).

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones
Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com